

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání, konaném dne 1. srpna 2019, stížnost **obžalovaného Mgr. Dušana Dvořáka**, narozeného 12.1.1962, proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 30.4.2019, č.j. 3 To 124/2019-2212, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. se stížnost obžalovaného Mgr. Dušana Dvořáka zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12.1.1962, č.j. 3 To 124/2019-2212, bylo rozhodnuto tak, že podle § 31 odst. 1 tr.ř. senát 3 To Krajského soudu v Brně ve složení z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Staniczkové a soudců JUDr. Vladimíra Sovy a Mgr. Šárky Dufkové není vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 3 To 124/2019.
2. Proti tomuto usnesení podal obžalovaný Mgr. Dušan Dvořák dne 7.5.2019 podání, označené jako stížnost, kterou žádá vyloučení jak Krajského soudu v Brně, tak i Krajského státního zastupitelství v Brně, a to pro jím doloženou korupci a kartel v průběhu let 2010 – 2019 (činí přitom odkaz na přílohy podání). Uvádí zde také, že proti všem třem soudcům trestního senátu osobně nic nenamítá, ale představa, že by svým rozhodnutím přispěli ke kárnému/trestnímu podnětu na důkazy doložitelné zločince v talárech Krajského soudu v Brně (včetně Krajského státního zastupitelství v Brně), stejně jako soudců Vrchního soudu v Olomouci rozhodujících pod sp.zn. 3 To 18/2018 a 6 To 40/2018, je pro něj iluzorní. Vyloučení soudců Krajského soudu v Brně tedy chápe jako jejich samotnou ochranu. Kromě dalšího v podání zmiňuje, že je důvodné vyloučení také „organizované zločinecké skupiny na vrchním soudu“.
3. Vrchní soud v Olomouci z podnětu podání obžalovaného přezkoumal podle § 147 odst. 1 tr.ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, které mu předcházelo a dospěl k závěru, že stížnost není důvodná.
4. Proti usnesení krajského soudu, kterým nevyhověl návrhu obžalovaného na vyloučení soudců senátu 3 To z vykonávání úkonů trestního řízení vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 3 To 124/2019 zákon stížnost připouští (§ 31 odst. 1 tr.ř.). Tato byla podána včas a osobou k tomu oprávněnou (samotným obžalovaným). Napadené usnesení bylo vydáno v řízení odpovídající příslušné právní úpravě (senátem v neveřejném zasedání).
5. Problematika vyloučení orgánu činného v trestním řízení je upravena trestním řádem konkrétně v § 30 až § 31a.
6. Podle § 30 odst. 1 tr.ř. je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce nebo přísedící, státní zástupce, policejní orgán nebo osoba v něm služebně činná, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům nebo pro poměr k jinému orgánu

činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodnout. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

7. Podle ustanovení § 30 odst. 2 tr.ř. soudce nebo přisedící je dále vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, jestliže byl v projednávané věci činný jako státní zástupce, policejní orgán, společenský zástupce, obhájce nebo jako zmocněnec zúčastněné osoby nebo poškozeného. Po podání obžaloby nebo návrhu na schválení dohody o vině a trestu je vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení soudce, který v projednávané věci v přípravném řízení nařídil domovní prohlídku nebo prohlídku jiných prostor a pozemků, vydal příkaz k zadržení nebo příkaz k zatčení nebo rozhodoval o vazbě osoby, na niž byla poté podána obžaloba nebo s níž byla sjednána dohoda o vině a trestu.
8. Podle ustanovení § 30 odst. 3 tr.ř. z rozhodování u soudu vyššího stupně je kromě toho vyloučen soudce nebo přisedící, který se zúčastnil rozhodování u soudu nižšího stupně a naopak. Z rozhodování o stížnosti u nadřízeného orgánu je vyloučen státní zástupce, který napadené rozhodnutí učinil anebo dal k němu souhlas nebo pokyn.
9. Podle ustanovení § 30 odst. 4 tr.ř. z řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu je vyloučen soudce, který se zúčastnil rozhodování v předchozím řízení. Soudce, který se účastnil rozhodování v řízení o přezkumu příkazu k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, je v dalším řízení vyloučen z rozhodování.
10. Z výše uvedené právní úpravy lze konstatovat, že důvody pro vyloučení soudce ve smyslu ustanovení § 30 odst. 1 tr.ř. z vykonávání úkonů trestního řízení jsou pochybnosti o jeho podjatosti pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení, pro které nemůže nestranně rozhodovat. Již na tomto místě je podle názoru vrchního soudu možno zdůraznit, že stěžovatel žádnou skutečnost ve smyslu ustanovení § 30 tr.ř. svým podáním neuplatňuje a uvádí pouze, že je činný k „ochraně soudců, aby si nezamazali štít“. Krajský soud v napadeném rozhodnutí (viz bod 6) konstatuje, že žádný ze soudců senátu 3 To nemá žádný vztah ani poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, ani k obhájcům, zákonným zástupcům, opatrovníkům nebo k zmocněncům, ani poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení. Členové senátu osobně obžalovaného neznají a ani jeho obhájce a v minulosti neřešili žádnou jeho trestní věc. Senát neshledal také důvody vyloučení uvedené v ustanovení § 30 odst. 2 až 4 tr.ř. Důvodem podjatosti nemohou být ani skutečnosti, uváděné v samotné námitce podjatosti, tj. v podstatě trestního stíhání obžalovaného pro zvlášť závažný zločin zasahování do závislosti soudu podle § 335 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr.zákoníku, přečin vyhrožování s cílem působit na orgán veřejné moci podle § 324 odst. 1 písm. a) tr.zákoníku a zvlášť závažný zločin zasahování do nezávislosti soudů podle § 335 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr.zákoníku, kterých se měl obžalovaný dopustit vůči předsedovi Okresního soudu v Prostějově, vůči státní zástupkyni Okresního státního zastupitelství v Prostějově a vůči soudkyni Okresního soudu v Prostějově. Takovýmto důvodem dle krajského soudu nemůže být ani skutečnost vyloučení se státní zástupkyně z projednávání úkonů v této trestní věci. Krajský soud dále argumentuje skutečností, že důvodem vyloučení soudců nemůže být ani obžalovaným zpochybňovaná nestrannost a objektivnost celého Krajského soudu v Brně, který v minulosti opakovaně projednával jeho trestní věci, přičemž s projednávanými rozhodnutími obžalovaný nesouhlasí a namítá, že v nich soudci uváděli nepravdy. Obžalovaný evidentně není spokojen s předchozími rozhodnutími krajského soudu a zjevně se snaží docílit toho, aby v jeho trestních věcech rozhodoval jiný soud. Krajský soud také přímo uvádí, že pokud by se vyloučil z projednávání úkonů v jeho trestní věci pro to, že se obžalovaný chová arogantně a vulgárně vůči jiným soudcům Krajského soudu v Brně a Okresního soudu v Prostějově, jednalo by se o nezákonný a nepřipustný postup.

11. Odlišný právní názor soudce podle názoru Vrchního soudu v Olomouci nelze považovat za poměr k projednávané věci podle § 30 odst. 1 tr.ř. a nelze za něj považovat ani poměr abstraktního rázu, který se promítá v právním názoru a z něj vycházejícím přístupu k projednávané věci, protože nejde o osobní poměr k věci samé, ale toliko o odlišný názor na právní posouzení skutku. Subjektivní přesvědčení procesních stran o tom, jak mělo být soudem rozhodnuto, nemůže být důvodem pro závěr o podjatosti soudu. Soud musí kolizní situace řešit objektivně a bez ohledu na to, zda objektivita konvenuje tomu, či onomu z účastníků řízení a zda se kryje s jeho subjektivním přesvědčením o tom, jak mělo být rozhodnuto.
12. Vrchní soud v Olomouci po přezkoumání předložené věci tedy dospěl k závěru, že nejsou dány důvody pro vyloučení senátu 3 To Krajského soudu v Brně z vykonávání úkonů trestního řízení, vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 3 To 124/2019. Zákonné důvody uvedené v ustanovení § 30 tr.ř. totiž v dané věci nejsou dány, když soudci senátu 3 To Krajského soudu v Brně nemají poměr k projednávané věci, ani k osobám, jichž se úkon přímo dotýká (ani k jejich obhájcům, zákonným zástupcům, zmocněncům) či k jinému orgánu činnému v trestním řízení ve směru, že by nemohl nestranně rozhodnout. Za této situace bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 1. srpna 2019

JUDr. Štefan Škadra v. r.
předseda senátu